

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 8Sžo/91/2014                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 1013202007                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 21.07.2016                     |
| Meno a priezvisko:         | Mgr. Peter Melicher            |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2016:1013202007.1 |

## ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej v právnej veci žalobkyne: B. U., P., právne zastúpenej: JUDr. Jozef VARMUS, PhD., Advokátska kancelária VARMUS s.r.o. so sídlom Palárikova 83, 022 01 Čadca, IČO: 36 863 203, proti žalovanému: Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR, Dobrovičova 12, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č.z.: 20661/2013, č.sp.: 3216/2013-640 zo dňa 18.07.2013, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 265/2013-33 zo dňa 11.09.2014, jednohlasne, takto

### rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č.k. 1S 265/2013-33 zo dňa 11.09.2014 p o t v r d z u j e.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

### Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom č.k. 1S 265/2013-33 zo dňa 11.09.2014 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj ako „krajský súd“) žalobu ako nedôvodnú s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej aj ako „OSP“) zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnej žalobkyni súd ich náhradu nepriznal.

V odôvodnení rozsudku krajský súd konštatoval, že mal jednoznačne za preukázané, že počas kontroly na mieste vykonanej v dňoch 03. - 05.04.2012 ohľadom užívania sporných 18 dielov pôdnych blokov deklarovaných žalobkyňou ako aj Poľnohospodárskym obchodným družstvom Radola (ďalej len „POD Radola“), že POD Radola v tomto prípade predložilo 6 výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011. Počas kontroly v teréne bola potvrdená relevantnosť dokladov preukazujúcich hospodárenie POD Radola na sporných dieloch. Na základe týchto zistení Pôdohospodárska platobná agentúra, so sídlom Dobrovičova 12, 815 23 Bratislava (prvostupňový správny orgán) (ďalej len „PPA“) priznala užívanie sporných dielov žiadateľovi POD Radola. Súd konštatoval, že prvostupňový správny orgán dostatočným spôsobom zistil, že v rokoch 2005 - 2011 bola sporná pôda užívaná nájomcom POD

Radola na 80,597 ha poľnohospodárskej pôdy v k.ú. O. špecifikovanej zoznamom katastrálnych parciel. Na základe výsledkov kontroly na mieste potom následne PPA z deklarovanej plochy 101,98 ha stanovila žalobkyni pre podporu formou jednotnej platby na plochu (ďalej aj ako „SAPS“) celkovú užívanú výmeru na 0,00 ha a celkovú nadmernú deklaráciu na 101,98 ha, t.j. 100 % užívannej plochy. V zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. b/ nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 488/2010 Z.z.“) žalobkyňa nie je oprávnená na poskytnutie poľnohospodárskej podpory formou jednotnej platby na plochu a súčasne podľa § 58 NARIADENIE KOMISIE (ES) č. 1122/2009 zo dňa 30.11.2009, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 73/2009, pokiaľ ide o krížové plnenie, moduláciu a integrovaný správny a kontrolný systém v rámci schém priamej podpory pre poľnohospodárov ustanovených uvedeným nariadením, ako aj podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007, pokiaľ ide o krížové plnenie v rámci schémy podpory ustanovenej pre odvetvie vinohradníctva a vinárstva (ďalej len „nariadenia komisie č. 1122/2009“) je vylúčená z poskytovania podpory v sume 15 843,61 eura, pričom táto čiastka sa odpočíta od podpory, na ktorú má farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu 3 rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. Z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa nie je oprávnená na poskytnutie vyrovnávacieho príspevku na znevýhodnené oblasti v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. o podmienkach poskytovania podpory podľa programu rozvoja vidieka v znení neskorších predpisov (ďalej len „nariadenie vlády SR č. 499/2008 Z.z.“) a súčasne je vylúčená z poskytovania podpory vo výške 11 187,21 eur v zmysle čl. 16 NARIADENIA KOMISIE (EÚ) č. 65/2011 zo dňa 27.01.2011, ktorým sa stanovujú podrobné pravidlá uplatňovania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005, pokiaľ ide o realizáciu kontrolných postupov a krížového plnenia pri opatreniach na podporu rozvoja vidieka (ďalej len „nariadenie komisie č. 65/2011“). Krajský súd v Bratislave, v preskúmvanej veci dospel k právnomu záveru totožnému so záverom správnych orgánov a konštatoval, že preskúmvaným rozhodnutím žalovaného nedošlo k porušeniu zákona. Žalovaný, ako aj prvostupňový správny orgán vo veci vykonali dostatočné dokazovanie. V konaní bolo zistené, že ako dôkaz užívania sporných dielov predložilo POD Radola 6 výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011, ako aj knihu honov. Žalovaný následne zistil, že sporné diely neboli v roku podania žiadosti užívané žalobkyňou, ale spoločnosťou POD Radola. Na základe vyššie uvedených skutočností súd konštatoval, že žalovaný postupoval v súlade s platnými právnymi predpismi a žalobkyňa námietkami, ktoré uviedla v žalobe nemohla spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Súd preto žalobu ako nedôvodnú s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 OSP zamietol.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie a žiadala, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. O trovách konania žiadala rozhodnúť tak, že žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v sume 167,78 eura. V odôvodnení odvolania žalobkyňa opätovne zopakovala žalobné námietky, a to že kontrola na mieste bola zo strany správneho orgánu vykonávaná v čase vegetačného kľudu a častokrát ešte v čase, keď sú tangované parcely pokryté snehovou pokrývkou. Žalobkyňa uviedla, že tangované pozemky boli, sú a zrejme aj v budúcnosti budú trvalými trávnymi porastmi určenými na spásanie a výrobu sena. Úplne nepovšimnuté zo strany žalovaného zostali podľa žalobkyne ňou už duplicitne predložené doklady, ktoré sú súčasťou jej doplnenia odvolania zo dňa 28.01.2013. Pričom prvostupňový ani druhostupňový správny orgán pred vydaním rozhodnutia neodstránili rozpory v dôkazoch, ktoré predložila žalobkyňa a POD Radola. Na odstránenie týchto rozporov bolo povinnosťou správnych orgánov vykonať všetky dostupné dôkazy, aj tie, ktoré účastníci konania nenavrhli. Bez akéhokoľvek verifikovania správne orgány opreli svoje rozhodnutia len o dôkazy, ktoré predložilo POD Radola a na dôkazy, ktoré predložila žalobkyňa, vôbec neprihliadli. Povinnosťou správnych orgánov bolo úplne a spoľahlivo zistiť, kto v sledovanom období (v roku 2011) pôdu skutočne aj obhospodaroval, pričom nie je rozhodujúce, kto platil dane alebo viedol výkazy o pôde. Keďže správne orgány túto skutočnosť nezistili, nesprávne rozhodli o žiadosti žalobkyne o poskytnutie podpory v poľnohospodárstve.

Podaním zo dňa 10.12.2014 sa žalovaný vyjadril k odvolaniu žalobkyne s tým, že navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobkyne v celom rozsahu zamietol ako nedôvodné a rozsudok Krajského súdu v

Bratislave č.k. 1S 265/2013-33 zo dňa 11.09.2014 ako vecne správny potvrdil a zaviazal žalobkyňu na náhradu trov konania. Podľa žalovaného žalobkyni bol vyššie uvedený rozsudok doručený dňa 06.10.2014. Posledným dňom na podanie odvolania bol deň 21.10.2014. Dôvody odvolania doplnila až podaním zo dňa 20.11.2014, teda až 30 dní po lehote na podanie odvolania. Žalobkyňa do uplynutia odvolacej lehoty dôvody odvolania neoznámila. Rozsah a dôvody odvolania bolo možné rozšíriť len do uplynutia odvolacej lehoty, čím došlo k oneskorenému podaniu odvolania podľa § 205 ods. 3 OSP a preto žalovaný navrhol, aby odvolací súd v zmysle § 218 ods. 1 písm. a/ a písm. d/ OSP odvolanie žalobkyne odmietol. Ďalej žalovaný uviedol, že s oneskorene podanými dôvodmi odvolania nesúhlasí a v plnom rozsahu sa pridrižiava vyjadrenia v danej veci zo dňa 28.11.2013. Pokiaľ ide o vykonávanie kontroly žalovaným, v zákone č. 488/2010 Z.z. ani v príslušných nariadeniach EÚ nie je uvedené obmedzenie vykonávania kontroly na niektoré obdobia roka, nie to ešte v apríli ako tomu bolo v danom prípade, kedy sa sneh nepredpokladá. PPA vybavuje ročne cca. 18 000 žiadostí a postupne ich kontroluje. Podľa čl. 28 ods. 2 nariadenia komisie č. 1122/2009 v prípade náznakov nezrovnalostí zistených krížovými kontrolami sú predmetom následných kontrol, a to akýmkoľvek inými vhodnými administratívnymi postupmi, prípadne kontrolou na mieste. Podľa čl. 70 ods. 4 tohto nariadenia výskytu nesúlady sa považujú za určené, ak sa zistili v dôsledku akéhokoľvek druhu kontrol vykonaných v súlade s týmto nariadením alebo po tom ako na nich príslušný kontrolný orgán akýmkoľvek iným spôsobom upozorní. Predložené dôkazy žalobkyne nepreukazujú vykázanie úžitkov v nejakom zázname o činnosti žalobkyne na predmetných pozemkoch, ani platenie daní z užívania pozemkov v porovnaní so subjektom POD Radola. Podľa § 7 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z na poskytnutie platieb je žiadateľ povinný spĺňať podmienky krížového plnenia, ktorými je aj dobré poľnohospodárske a environmentálne obhospodarovanie, teda Podmienky uvedené v prílohe č. 2 tohto zákona. Podľa žalobkyne počas tzv. vegetačného kľudu sa na pozemkoch nič nerobí. Spochybnenie dokladov POD Radola považuje žalovaný za účelové. Pokiaľ ide o predloženie dokladu POD Radola o jeho činnosti - kniha honov sa vedie 10 rokov, preto nemá prečo o tom žalovaný pochybovať. Podľa prílohy č. 2 je daná ochrana stálych pasienkov a počas celého vegetačného obdobia treba plochy udržiavať, a to najneskôr do 01.06. vykonávať pasenie a do 22.06. kosenie. Takže argument žalobkyne o účelovosti je zavádzajúci. Podľa zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady podľa § 5 ods. 2 písm. b/ bod 1. daňovníkom dane z pozemkov je nájomca, ak nájomný vzťah k pozemku trvá alebo má trvať najmenej päť rokov a nájomca je zapísaný v katastri. Podľa ods. 3 cit. ust., ak nemožno určiť daňovníka podľa odsekov 1 a 2, je daňovníkom osoba, ktorá pozemok skutočne užíva. Vzhľadom na uvedené považuje žalovaný námietky žalobkyne za nedôvodné. Napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za zákonný, súd správne právne posúdil vec a dostatočne podrobne zistil skutkový stav, z ktorého vychádzal, pričom konanie nemalo inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobkyne (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že odvolaniu nie je možné priznať úspech.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb (§ 244 ods. 1 OSP).

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami ako ten, o koho práva v konaní ide.

Úlohou správneho súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na

konanie si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkmi konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcim vydaniu napadnutého rozhodnutia. V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 OSP).

V zmysle § 245 ods. 2 OSP správny súd preskúmava správne uváženie v tom smere, či nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Ak je v súlade s pravidlami logického uvažovania, ak podmienky takej úvahy boli zistené riadnym procesným postupom, potom súd nemôže z tých istých skutočností vyvodzovať iné, alebo aj opačné závery, lebo by tým zasiahol do voľnej úvahy (správneho uváženia) príslušného správneho orgánu.

Nie je ani úlohou odvolacieho súdu v konaní o preskúmanie zákonosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v správnom súdnictve prehodnocovať správnosť záverov krajského súdu na základe nesúhlasu odvolateľa takýmito závermi. Účelom konania v správnom súdnictve je poskytnutie súdnej ochrany pred tvrdeným nezákonným rozhodnutím. Ak také rozhodnutie na základe zistení krajského súdu bolo vydané v konaní, ktoré netrpí vadou spôsobilou ovplyvniť jeho zákonnosť a krajský súd svoje zistenie presvedčivo a s poukazom na procesné ustanovenia náležitosti odôvodní, niet dôvodu, aby sa odvolací súd zaoberal námietkami, ktoré sú len vysvetleniami doterajších postupov správneho orgánu v správnom konaní.

Podľa § 219 ods. 1 OSP odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. (v znení účinnom v čase vydania prvostupňového správneho rozhodnutia). Toto nariadenie vlády upravuje podmienky poskytovania podpory v poľnohospodárstve formou priamych platieb, ktorými sú:

- a) jednotná platba na plochu
- b) platba na dojniciu
- c) osobitná platba na cukor
- d) osobitná platba na ovocie a zeleninu
- e) zrušené od 01.01.2012

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. žiadosť o priamu platbu môže podať Poľnohospodárskej platobnej agentúre osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť na území SR.

Podľa § 2 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. jednotnú platbu na plochu možno poskytnúť žiadateľovi, ak poľnohospodárska pôda:

- a) bola obhospodarovaná k 30.06.2003
- b) dosahuje výmeru najmenej 1 ha, pričom táto výmera môže predstavovať viaceré súvislé diely pôdnych blokov príslušného druhu pozemku s výmerou najmenej 0,3 ha obhospodarovanej pôdy jedným žiadateľom
- c) má viditeľné označené a vymedzené hranice, ak nie je prirodzene ohraničená
- d) je pri pestovaní konopy osiata oprávnenými odrodami konopy siatej
- e) je mu k dispozícii k 30.5. príslušného roka

Podľa § 2 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. sa podpora formou SAPS poskytne na výmeru obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy, ktorá je vedená v evidencii pôdnych blokov a dielov pôdnych blokov.

Podľa § 7 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. na poskytnutie priamych platieb je žiadateľ povinný spĺňať podmienky krížového plnenia, ktorými sú:

- a) dobré poľnohospodárske a enviromentálne podmienky, ktoré sú uvedené v príl.č. 2
- b) požiadavky hospodárenia, ktoré sú uvedené v prílohe č. 3 vrátane koeficientov pre výpočet množstva vyprodukovaného dusíka, ktoré sú uvedené v prílohe č. 4.

Podľa § 7 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., ak podmienky krížového plnenia nie sú dodržané, suma priamej platby sa upraví podľa osobitného predpisu.

Podľa § 10 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., žiadateľ o priamu platbu je povinný na požiadanie platobnej agentúry riadne preukázať vlastnícky vzťah, nájomný vzťah alebo užívateľský vzťah k pôde.

Podľa § 10 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., žiadateľ o priamu platbu je povinný na požiadanie platobnej agentúry predložiť doklady súvisiace s kontrolou krížového plnenia podľa § 7 ods. 1.

Podľa § 10 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z., poskytnutie priamej platby podľa § 3 a § 6 je podmienené podaním žiadostí a splnením podmienok pre poskytnutie jednotnej platby na plochu podľa § 2.

Podľa čl. 28 ods. 2 nariadenia komisie č. 1122/2009, v prípade náznakov nezrovnalostí zistených krížovými kontrolami sú predmetom následných kontrol, a to akýmkoľvek inými vhodnými administratívnymi postupmi, prípadne kontrolou na mieste.

Podľa čl. 70 ods. 4 nariadenia komisie č. 1122/2009, výskyty nesúlady sa považujú za „určené“, ak sa zistili v dôsledku akéhokoľvek druhu kontrol vykonaných v súlade s týmto nariadením alebo po tom, ako na nich príslušný kontrolný orgán alebo prípadne platobná agentúra akýmkoľvek iným spôsobom upozorní.

Podľa čl. 14 nariadenie komisie č. 65/2011, kontroly na mieste sú rozvrhnuté na celý rok na základe analýzy rizík, ktoré rozličné záväzky predstavujú v rámci každého opatrenia na rozvoj vidieka.

Podľa § 5 ods. 2 písm. b/ bod 1. zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, daňovníkom dane z pozemkov je nájomca, ak nájomný vzťah k pozemku trvá alebo má trvať najmenej päť rokov a nájomca je zapísaný v katastri.

Podľa § 5 ods. 3 zákona č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady, ak nemožno určiť daňovníka podľa odsekov 1 a 2, je daňovníkom osoba, ktorá pozemok skutočne užíva.

Podľa § 57 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. žiadosť o poskytnutie vyrovnávacieho príspevku môže podať len žiadateľ, ktorý vykonáva poľnohospodársku činnosť vo vlastnom mene na ploche najmenej 1 ha poľnohospodárskej pôdy v znevýhodnenej oblasti vedenej v evidencii pôdných blokov a dielov pôdných blokov, pričom táto výmera môže predstavovať viaceré súvislé diely pôdných blokov príslušného druhu pozemku s výmerou najmenej 0,3 ha obhospodarovanej pôdy jedným žiadateľom.

Najvyšší súd z predloženého spisového materiálu krajského súdu a administratívneho spisu zistil, že PPA dňa 10.05.2011 začala na základe Jednotnej žiadosti na rok 2011, registrovanej pod č. 6060005632 podanej žalobkyňou na regionálnom pracovisku PPA Žilina v zmysle § 18 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) správne konanie o poskytnutí podpory na jednotnú platbu na plochu na deklarovanú výmeru 101,98 ha a vyrovnávacieho príspevku na znevýhodnené oblasti na rovnakú výmeru.

Na základe tejto žiadosti boli vykonané krížové kontroly. Počas 1. krížovej kontroly bola u žalobkyne

zistená naddeklarácia (rozdiel medzi deklarovanou a stanovenou výmerou) na 18 dieloch pôdnych blokov, na základe čoho jej bolo listom č. 500/2101/1210/2011 zo dňa 19.09.2011 zaslané oznámenie o nezrovnalostiach vo výmerách. V zmysle § 27 ods. 1 správneho poriadku mala žalobkyňa možnosť do 5 dní odo dňa doručenia oznámenia upraviť, prípadne potvrdiť výmeru na sporných dieloch v Špecifikácii nezrovnalostí, na ktorých jej bola zistená naddeklarácia. Žalobkyňa na zaslané oznámenie odpovedala a upravenú Špecifikáciu nezrovnalostí predložila na regionálnom pracovisku PPA Žilina dňa 29.09.2011, pričom na sporných dieloch potvrdila pôvodne deklarované výmery. Po spracovaní odpovede žalobkyne bola dňa 26.10.2011 vykonaná 2. krížová kontrola. Na základe pretrvávajúceho rozporu po krížovej kontrole sa uskutočnila dňa 03.04.2012 u žalobkyne kontrola na mieste v súlade s čl. 32 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009, ktorá sa týkala všetkých 18 sporných dielov (C. 5319/1, 5322/1, 6204/1, 6207/1, 6305/1, 6308/1, 6312/1, 6317/1, 7101/1, 7105/1, 7106/1, 7201/1, 7202/1, 7203/1, 7204/1, 7205/1, 7206/1, 7207/1) ako aj dielu pôdneho bloku (C. 7102/1).

Následne PPA rozhodnutím č. 500/2525/16696/2011 zo dňa 16.05.2012 rozhodla v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. o neschválení podpory formou SAPS a o vylúčení z poskytovania podpory vo výške 15 843,61 eura a v zmysle § 57 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. o neschválení podpory formou vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach (ďalej aj ako „LFA“) a o vylúčení poskytovania podpory vo výške 11 187,21 eura, pričom uvedené čiastky sa odpočítajú od podpory, na ktoré má farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. Voči vyššie uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutím žalovaného č. 2768/2012-640, č.z.: 23164/2012 zo dňa 14.08.2012, tak, že žalovaný vyhovel odvolaniu žalobkyne a zrušil rozhodnutie PPA č. 500/2525/16696/2011 zo dňa 16.05.2012 a vec vrátil na nové prejednanie a rozhodnutie. V predmetnom rozhodnutí žalovaného o.i. bolo uvedené, že kontrolná skupina kontroly na mieste PPA sa však zaoberala aj tým, kto v skutočnosti spornú pôdu užíval a toto užívanie priznala kontrolná skupina POD Radola. Žalobkyni týmto postupom stanovila plochu vo výmere 0,0 ha, čím vznikla na žiadanej ploche žalobkyni naddeklarácia vo výmere 101,98 ha tak, ako je uvedené v Špecifikácii platieb tvoriacej prílohu napadnutého rozhodnutia. Žalovaný súhlasil s názorom PPA, že žalobkyňa nevydokladovala užívanie, obhospodarovanie, platenie nájomného a dane z nehnuteľností Obecnému úradu O. a aj na základe týchto skutočností PPA rozhodla priznať užívanie sporných pozemkov POD Radola. Podľa názoru žalovaného by mala PPA v novom konaní vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci, zdôvodniť svoje konanie a jasne interpretovať výsledky kontroly na mieste, z ktorých vychádzalo jej rozhodnutie.

Rozhodnutím č. 500/2525/17172/2011 zo dňa 26.11.2012 PPA rozhodla o neschválení podpory formou SAPS a o vylúčení z poskytovania podpory vo výške 15.843,61 €, ako aj o neschválení podpory LFA a o vylúčení z poskytovania podpory vo výške 11 187,21 eura, pričom uvedené čiastky sa odpočítajú od podpory, na ktoré má farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. Voči vyššie uvedenému rozhodnutiu podala žalobkyňa v zákonom stanovenej lehote odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutím žalovaného č. 1178/2013-640, č.z.: 7568/2013 zo dňa 13.03.2013 tak, že žalovaný vyhovel odvolaniu žalobkyne a zrušil prvostupňové rozhodnutie PPA zo dňa 26.11.2012 a vec vrátil prvostupňovému správnenému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Podľa názoru žalovaného, by v priebehu konania mala žalobkyňa riadne preukázať vlastnícky, nájomný alebo užívateľský vzťah k pôde, ale PPA sa uvedenými námietkami nezaoberala. Podľa názoru žalovaného napadnuté rozhodnutie nevychádza zo spoľahlivo zisteného stavu veci, v novom konaní je potrebné vziať do úvahy vyššie uvedené zistenia a nové rozhodnutie zosúladiť s platnými právnymi predpismi, najmä s § 2 nariadenia vlády č. 488/2010 Z.z. a § 57 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z.

V súlade s právnym názorom žalovaného uvedeným v rozhodnutí č. 1178/2013-640, č.z. 7568/2013 zo dňa 13.03.2013, PPA ako príslušný prvostupňový správny orgán opätovne preskúmala žiadosť a súvisiace písomné podklady a rozhodla rozhodnutím č. 500/2525/17204/2011 zo dňa 22.05.2013 tak, že žiadosť žalobkyne podanej dňa 10.05.2011 o poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. a vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v zmysle § 57 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. neschválila a súčasne žalobkyňu vylúčila

z poskytovania podpory vo výške 27 030,82 eura. Táto čiastka sa odpočíta od podpory, na ktoré má žalobkyňa oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. POD Radola počas kontroly na mieste vykonanej v dňoch 03.-05.04.2012 ohľadom užívania sporných dielov (18 dielov pôdnych blokov deklarovaných žalobkyňou aj POD Radola) predložilo šesť výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011. Okrem toho kontrolná skupina nahliadla do evidencie o vlastnostiach striedaní plodín, agrotechnike a hnojení pozemku v priebehu desiatich rokov (kniha honov). Počas kontroly v teréne sa potvrdila relevantnosť dokladov preukazujúcich hospodárenie POD Radola na sporných dieloch. Na základe týchto zistení PPA priznala užívanie sporných dielov žiadateľovi POD Radola. V poznámkach kontrolórov v správe z kontroly na mieste u POD Radola (03.-05.04.2012), resp. v správe z kontroly na mieste u žalobkyne (03.04.2012) sa nenachádza žiadna zmienka o nadmernej snehovej pokrývke, ktorá by znemožnila kontrolu dielov pôdnych blokov. Neuhradenie dane z nehnuteľnosti za pozemky v k. ú. obce O. žalobkyňou, resp. uhradenie predmetnej dane POD Radola (viď potvrdenie obce O. zo dňa 02.04.2012 a platobný výmer č. 000009/P zo dňa 19.04.2011 v správe z kontroly na mieste zo dňa 03.-05.04.2012) podľa PPA v nadväznosti na ďalšie dôkazy uvedené v správe z kontroly na mieste zo dňa 03.-05.04.2012 svedčí o užívaní sporných dielov v k. ú. U. žiadateľom POD Radola. PPA sa preto nestotožnila s názorom žalobkyne o nesprávnom posúdení predložených písomných dokladov a o nezákonnom poskytnutí podpory žiadateľovi POD Radola. K právnym vzťahom žalobkyne, resp. POD Radola k sporným dielom konštatovala PPA nasledovné: Zo správy z kontroly na mieste u žiadateľa POD Radola zo dňa 03.-05.04.2012 vyplýva, že POD Radola má so Slovenským pozemkovým fondom uzatvorenú nájomnú zmluvu zo dňa 06.04.2005 s dodatkom zo dňa 22.10.2007. V obci O. podľa tejto zmluvy užíva 108,92 ha, v rámci ktorej sa 28,70 ha nachádza na sporných dieloch. Rozsudkom Okresného súdu v Žiline č. 10Cb 207/2010-103 zo dňa 27.09.2011 bol zamietnutý návrh PSSVL O. „v likvidácii“ a M. U. na určenie neplatnosti Zmluvy o nájme poľnohospodárskej pôdy do užívania POD Radola podľa ustanovenia zákona č. 504/2003 Zb. o nájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 10.01.2005, ako aj o neplatnosti Dohody o prenechaní poľnohospodárskej pôdy do dočasného užívania POD Radola zo dňa 10.01.2005. Krajský súd v Žiline ako príslušný odvolací súd na základe odvolania navrhovateľa (PSSVL O. „v likvidácii“) a vedľajšieho účastníka (M. U.), rozsudkom zo dňa 29.11.2012 sp.zn. 14Cob 19/2012, právoplatným dňa 07.12.2012, potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb 207/2010-103 zo dňa 27.09.2011. Z uvedeného vyplýva, že predmetné nájomné zmluvy sú platné, t. z. POD Radola bolo v rokoch 2005 - 2011 nájomcom 8,0597 ha poľnohospodárskej pôdy v k. ú. O. špecifikovanej zoznamom katastrálnych parciel v prílohe č. 1 Zmluvy o nájme poľnohospodárskej pôdy do užívania POD Radola podľa ustanovenia zákona č. 504/2003 Zb. o nájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 10.01.2005. Z vyššie uvedených súdnych rozhodnutí takisto vyplýva, že POD Radola bolo v rokoch 2005 - 2011 nájomcom 40,82 ha poľnohospodárskej pôdy v k. ú. O. špecifikovanej zoznamom dielov pôdnych blokov (C. 5319/1, 5322/1, 6305/1, 7101/1, 7102/1, 7106/1, 7105/1, 7203/1, 7202/1) v prílohe č. 1 Dohody o prenechaní poľnohospodárskej pôdy do dočasného užívania POD Radola zo dňa 10.01.2005. Na základe výsledkov kontroly na mieste PPA z deklarovanej plochy 101,98 ha stanovila žalobkyňa pre podporu na SAPS celkovú užívanú výmeru na 0,00 ha a celkovú nadmernú deklaráciu na 101,98 ha, t.j. 100% užívanej plochy. V zmysle § 2 ods. 1 písm. b) nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z. z. teda žalobkyňa nie je oprávnená na poskytnutie poľnohospodárskej podpory formou jednotnej platby na plochu a súčasne podľa čl. 58 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 je vylúčená z poskytovania podpory vo výške 15 843,61 eura, pričom táto čiastka sa odpočíta od podpory, na ktoré má farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia (ak je rozdiel medzi deklarovanou plochou a plochou určenou - stanovenou väčší ako 50%, poľnohospodár sa vylučuje z prijímania pomoci až do výšky rovnajúcej sa sume, ktorá zodpovedá rozdielu medzi deklarovanou plochou a plochou stanovenou, pričom táto čiastka sa odpočíta od plochy, na ktorú má farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia). Pre LFA z deklarovanej plochy 101,98 ha (skupina H2) stanovila PPA celkovú užívanú plochu na 0,00 ha a celkovú nadmernú deklaráciu na 101,98 ha, t.j. 100% užívanej plochy. Žalobkyňa teda nie je oprávnená na poskytnutie vyrovnávacieho príspevku na znevýhodnené oblasti v zmysle § 57 ods. 1 písm. a/ nariadenia vlády č. 499/2008 Z.z., podľa ktorého žiadosť o poskytnutie vyrovnávacieho príspevku môže podať len žiadateľ, ktorý vykonáva poľnohospodársku činnosť vo vlastnom mene na ploche najmenej 1ha poľnohospodárskej pôdy v znevýhodnenej oblasti

vedenej v evidencii pôdných blokov a dielov pôdných blokov, pričom táto výmera môže predstavovať viaceré súvislé diely pôdných blokov príslušného druhu pozemku s výmerou najmenej 0,3 ha obhospodarovanej pôdy jedným žiadateľom. Zároveň je žalobkyňa vylúčená z poskytovania podpory vo výške 11 187,21 eura v zmysle čl. 16 nariadenia Komisie (ES) č. 65/2011. Táto čiastka sa odpočíta od podpory, na ktoré má farmár oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia (viď špecifikáciu platieb). Proti predmetnému rozhodnutiu podala žalobkyňa odvolanie, v ktorom namietala, že kontrolou na mieste sa nemohlo objektívne zistiť, kto sporné diely fakticky obhospodaroval, nakoľko na sporných dieloch bola v čase výkonu kontroly na mieste snehová pokrývka. Žalobkyňa preto požadovala vykonanie novej kontroly na mieste v čase vegetácie a predloženie fotografií z kontroly na mieste zo dňa 03.-05.04.2012. Ďalej žalobkyňa k zisteniu neuhradenia dane z nehnuteľností uviedla, že predmetnú skutočnosť nie je možné považovať za dôkaz, ktorý jednoznačne preukazuje, že sporné diely v roku podania žiadosti neužívala. Žalobkyňa nezaplatila predmetnú daň z dôvodu finančnej tiesne. V závere odvolania žalobkyňa poukázala na právny názor Okresného súdu v Žiline v rozsudku sp.zn. 24C 111/2010 zo dňa 18.10.2011 a Krajského súdu v Žiline v rozsudku sp. zn. 9Co 34/2012 zo dňa 07.06.2012, podľa ktorých „rozhodujúcim faktorom pre to, komu bude poskytnutá dotácia, nemusí byť ani platná nájomná zmluva, ale skutočnosť, kto pozemky v danom roku užíval“. Žalobkyňa ako preukázanie skutočnosti, že sporné diely užívala, predložila platobnej agentúre potvrdenie nájomcu sporných dielov (PSSVL O.), podľa ktorého predmetné sporné diely v dotknutom období užívala výlučne žalobkyňa. O odvolaní žalobkyne bolo rozhodnuté preskúmaným rozhodnutím žalovaného zo dňa 18.07.2013 č.z.: 20661/2013, č.sp.: 3216/2013-640 tak, že odvolanie žalobkyne bolo zamietnuté a prvostupňové rozhodnutie PPA zo dňa 22.05.2013 bolo potvrdené. Žalovaný v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že správy z kontroly na mieste neobsahujú žiadnu informáciu o nadmernej snehovej pokrývke na sporných dieloch. Kontrolná skupina počas kontroly na mieste nevyhotovila žiadne fotografie, a preto nie sú súčasťou správy z kontroly na mieste a nemôžu byť zaslané žalobkyni. Žalovaný následne zistil, že fotky priložené k odvolaniu, ktoré zobrazujú snehové pokrývky na sporných dieloch, obsahujú okrem iného údaje, podľa ktorých boli vyhotovené v dňoch 17.03.2010 - 18.03.2010. Vzhľadom na skutočnosť, že u žalobkyne sa vedie konanie o jednotnej žiadosti na rok 2011, sú fotografie priložené k odvolaniu irelevantné, nakoľko nepreukazujú skutkový stav v čase vykonania kontroly na mieste, t.j. v dňoch 03.-05.04.2012. Žalovaný zo správy z kontroly na mieste subjektu POD Radola zistil, že predmetný subjekt počas výkonu kontroly na mieste predložil kontrolnej skupine šesť výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011. Okrem toho kontrolná skupina nahliadla do evidencie o vlastnostiach striedaní plodín, agrotechnike a hnojení pozemku v priebehu desiatich rokov (kniha honov). Počas kontroly v teréne sa potvrdila relevantnosť uvedených dokladov preukazujúcich hospodárenie POD Radola na sporných dieloch. Žalovaný ďalej uviedol, že neuhradenie dane z nehnuteľností za pozemky v katastrálnom území obce O. žalobkyňou, resp. uhradenie predmetnej dane subjektom POD Radola, predstavuje len jeden z dôkazov, ktorý v súvislosti s predloženými dokladmi preukazujúcimi obhospodarovanie sporných dielov POD Radola a zisteniami kontrolnou skupinou v teréne počas výkonu kontroly na mieste, dokazuje tú skutočnosť, že sporné diely neužívala žalobkyňa, ale POD Radola. V zmysle § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 488/2010 Z. z. môže žiadosť o priamu platbu podať PPA osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť na území Slovenskej republiky. V zmysle § 2 ods. 2 predmetného nariadenia sa podpora formou SAPS poskytne na výmeru obhospodarovanej poľnohospodárskej pôdy, ktorá je vedená v evidencii pôdných blokov a dielov pôdných blokov. Žalovaný má na základe uvedených ustanovení za to, že výkon poľnohospodárskej činnosti a obhospodarovanie poľnohospodárskej pôdy, t. j. užívanie poľnohospodárskej pôdy, ktorú žalobkyňa deklaruje v jednotnej žiadosti, patrí medzi základné podmienky na poskytnutie podpory formou SAPS. Žalovaný zistil, že žiadateľ počas kontroly na mieste a v priebehu konania o jednotnej žiadosti na rok 2011 preukazoval užívanie sporných dielov na základe Výjadrenia k užívaniu poľnohospodárskej pôdy v kat. území O. v r. 2009 - 2013 a v nasledujúcom období zo dňa 02.03.2010. POD Radola predložilo ako dôkaz užívania sporných dielov šesť výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011 a knihu honov. Žalovaný následne zistil, že počas výkonu kontroly na mieste sa preukázali skutočnosti uvedené v predložených dokumentoch subjektom POD Radola. Žalovaný mal na základe vyššie uvedených skutočností za to, že sporné diely neboli v roku podania žiadosti užívané žalobkyňou.



Žalobkyňa sa žalobou doručenou Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“ alebo „NS SR“) dňa 17.09.2013, postúpenou Krajskému súdu v Bratislave uznesením NS SR sp.zn. 6SŽ/21/2013 zo dňa 30.10.2013, domáhala preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného správneho orgánu č.z.: 20661/2013, č.sp.: 3216/2013-640 zo dňa 18.07.2013, ako aj postupu mu predchádzajúceho, ktorým žalovaný správny orgán potvrdil rozhodnutie PPA č. 500/2525/17204/2011 zo dňa 22.05.2013, ktorým prvostupňový správny orgán neschválil poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. a vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v zmysle § 57 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. a súčasne vylúčil žalobkyňu z poskytovania podpory vo výške 27 030,82 eura s tým, že táto čiastka sa odpočíta od podpory, na ktorú má žalobkyňa oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia. Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že prvostupňový správny orgán vo veci nedostatočne zistil skutkový stav veci. Vo všetkých doterajších odvolaniach poukazovala na skutočnosť, že kontrola zo strany PPA sa výslovne účelovo vykonávala vždy v jarnom období, v čase vegetačného kľudu, keď tangované parcely sú ešte pokryté snehovou pokrývkou. Uvedené žalobkyňa zdokumentovala priložením fotografií z vykonanej kontroly v dňoch 17. a 18.03.2010. Podľa názoru žalobkyne žalovaný túto skutočnosť v preskúmanom rozhodnutí účelovo znegoval tým, že sa uspokojil s tvrdením, že kontrolná skupina počas kontroly na mieste nevyhotovila žiadne fotografie, a preto nie sú ani súčasťou správy. Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že toto konštatovanie sa nezakladá na pravde, nakoľko fotografie z predloženej kontroly boli robené. Ak by predmetom kontroly malo byť skutočne zistenie faktického obhospodarovania dielov, tak potom ani žalovaný, ani prvostupňový správny orgán doteraz ani jediný raz nevykonali kontrolu v čase vegetácie, kedy sa dá skutočne a objektívne zistiť reálny stav veci. V tomto prípade je právne irelevantné, že POD Radola predložilo kontrolnej skupine šesť výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011 a umožnilo nahliadnutie do evidencie o vlastnostiach striedaní plodín, agrotechnike a hnojení pozemku v priebehu desiatich rokov (kniha honov), pretože takéto a podobné doklady, ktoré nikto nikdy neverifikuje je možné vyhotoviť a predložiť na nahliadnutie, podľa potreby na splnenie vopred dohodnutého účelu, pre ktorý sa vyhotovujú. Žalobkyňa namietala, že relevantnosť uvedených dokladov preukazujúcich hospodárenie POD Radola na sporných dieloch sa preukázala počas kontroly v teréne, keďže kontroly sa vykonávali výlučne iba v čase vegetačného kľudu. Podľa žalobkyne nebolo možné zistiť aké práce vykonávali zamestnanci POD Radola v mesiaci jún 2011, nakoľko na týchto pozemkoch pásala dobytok a dorábala seno, čo zdokumentovala aj kontrola. Žalovaný ako dôkaz vyhodnotil tú skutočnosť, že POD Radola zaplatilo obci povinnú daň z nehnuteľnosti, pričom táto skutočnosť podľa žalobkyne nie je a nemôže byť dôkazom preukazujúcim skutočné užívanie pozemkov, pretože ak POD Radola dostalo podporu v takej výške, ako ju dostalo, tak malo z čoho zaplatiť daň z nehnuteľností. Žalobkyňa v žalobe ďalej uviedla, že napadnuté rozhodnutie žalovaného považuje za účelové a formálne, vydané v rozpore s ustanovením § 32 ods. 1 správneho poriadku, pretože nebol presne a úplne zistený skutočný stav veci a neboli ani naplnené ustanovenia § 34 správneho poriadku, keďže žalobkyňou predložené doklady ako dôkazy neboli v konaní vôbec brané do úvahy a neboli ani vyhodnotené. Žalobkyňa s poukazom na vyššie uvedené skutočnosti navrhla, aby súd napadnuté rozhodnutie žalovaného v spojení s prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný vo vyjadrení k žalobe, ktoré súdu doručil dňa 02.12.2013 uviedol, že návrh žalobkyne považuje za nedôvodný. Žalovaný v správnom konaní rozhodol o podanom odvolaní žalobkyne voči rozhodnutiu PPA č. 500/2525/1704/2011 zo dňa 22.05.2011 tak, že toto zamietol, nakoľko konštatoval, že rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu považuje za zákonné a pri jeho vydávaní nebola žalobkyňa ukrátená na svojich právach. Žalovaný nesúhlasí s námietkou žalobkyne, že žalovaný nevychádzal z fotografického materiálu z vykonanej kontroly na mieste. Žalovaný preštudoval predmetnú správu z kontroly na mieste ako aj celý administratívny spis a zistil, že predmetný spis neobsahuje žiadny fotografický materiál z predmetnej kontroly na mieste. Vypracovaná správa z kontroly na mieste a vyžiadané stanoviská k predmetnej kontrole na mieste zo dňa 09.07.2012 a 21.11.2012, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu žiadateľa, neobsahujú informácie o nadmernej snehovej pokrývke, ktorá by znemožnila kontrolu dielov pôdnych bokov. Fotografie, ktoré priložila žalobkyňa k odvolaniu, majú dátum vyhotovenia v dňoch 17.03.2010 - 18.03.2010, a preto tvrdenie žalobkyne považuje žalovaný za zavádzajúce. Kontrola predložených žiadostí na poskytovanie podpory v

poľnohospodárstve formou priamych platieb sa vykonáva podľa § 8 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. prostredníctvom integrovaného administratívneho a kontrolného systému v zmysle § 10 ods. 1 zákona č. 543/2007 Z.z. Žalovaný má za to, že v odôvodnení preskúmaného rozhodnutia sa náležitým spôsobom zaoberal skutkovým stavom, ktorý zistila kontrolná skupina počas predmetnej kontroly na mieste. Náležitým spôsobom bola preskúmaná správa z predmetnej kontroly na mieste, vrátane príloh ako aj stanoviská, na základe čoho žalovaný došiel k záveru, že predmetnou kontrolou na mieste sa v zmysle citovaného ustanovenia zaistilo efektívne overenie dodržiavania podmienok poskytovania podpory v poľnohospodárstve. Posúdenie skutočností, či sa na sporných dieloch nachádza snehová pokrývka počas kontroly na mieste predstavoval len jeden z bodov odôvodnenia napadnutého rozhodnutia. Zistenie skutočného stavu veci bolo v odôvodnení napadnutého rozhodnutia okrem iného posudzované na základe námietok žalobkyne uvedených v odvolaní v súvislosti s predloženými dôkazmi, ako aj ďalšími relevantnými dokumentmi, ktoré sú súčasťou administratívneho spisu (Správa z kontroly na mieste podľa čl. 32 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009, Stanovisko k vykonanej kontrole na mieste zo dňa 09.07.2012, Stanovisko k vykonanej kontrole na mieste zo dňa 21.11.2012, Výsledky doplneného konania, Rozhodnutie žalovaného č.z. 20661/2013, č. sp. 3216/2013). Žalovaný považuje za relevantné doklady preukazujúce obhospodarovanie v jeho žiadosti deklarovanej poľnohospodárskej pôdy, ktorú každý žiadateľ o podporu formou jednotnej platby na plochu uvádza v tzv. jednotnej žiadosti, predovšetkým výkazy prác vykonaných na sporných kultúrnych dieloch, evidenciu o vlastnostiach, striedaní plodín, agrotechnike a hnojení pozemku (kniha honov) a doklad o zaplatení dane z poľnohospodárskych pozemkov obecnému úradu. Zo správy z kontroly na mieste je podľa názoru žalovaného zjavné, že sporný subjekt počas výkonu kontroly na mieste predložil kontrolnej skupine 6 výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011. Okrem toho kontrolná skupina si obhospodarovanie predmetnej pôdy overila nahliadnutím do evidencie o vlastnostiach striedaní plodín, agrotechnike a hnojení pozemku v priebehu desiatich rokov (kniha honov), teda počas kontroly na mieste sa potvrdila relevantnosť uvedených dokladov preukazujúcich hospodárenie sporného subjektu na sporných dieloch, danú skutočnosť uvádza aj stanovisko PPA k výsledkom kontroly na mieste zo dňa 21.11.2012. Žalobkyňou predložené - Vyjadrenie k užívaniu poľnohospodárskej pôdy v kat. území O. v r. 2009-2013 a v nasledujúcom období zo dňa 02.03.2010 nepredstavuje relevantný doklad preukazujúci skutočnosť, že žalobkyňa obhospodarovala sporné diely v relevantnom roku podania žiadostí, t.j. v roku 2011. Administratívny spis neobsahuje žiadny relevantný dokument preukazujúci skutočnosť, že žalobkyňa vykonávala poľnohospodársku činnosť na sporných dieloch v roku podania žiadosti. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa žalovaný zaoberal dôkazom, ktorým žalobkyňa počas kontroly na mieste preukazovala obhospodarovanie sporných dielov, t. j. Vyjadrením k užívaniu poľnohospodárskej pôdy v kat. území O. v r. 2009 - 2013 a v nasledujúcom období. Predmetný dôkaz bol následne porovnaný s dokladmi preukazujúcimi obhospodarovanie sporných dielov POD Radola. Počas výkonu kontroly na mieste sa potvrdili skutočnosti uvedené v predložených dokumentoch POD Radola. Na základe uvedenej skutočnosti došiel žalovaný k záveru, že žalobkyňa v roku podania žiadosti sporné diely neobhospodarovala. Žalovaný má za to, že pred vydaním napadnutého rozhodnutia preskúmal prvostupňové rozhodnutie, aj administratívny spis a následne posúdil námietky uvedené v odvolaní. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia sa v súlade s § 47 ods. 3 správneho poriadku žalovaný vyjadril k jednotlivým námietkam odvolania, pričom uviedol konkrétne skutočnosti, ktoré boli podkladom rozhodnutia vrátane vyhodnotenia jednotlivých dôkazov. Žalovaný navrhuje, aby súd podľa ustanovenia § 250j ods. 1 OSP žalobu zamietol.

Krajský súd v Bratislave žalobu ako nedôvodnú s poukazom na ustanovenie § 250j ods. 1 OSP zamietol. Odvolací súd po preskúmaní veci v rozsahu odvolacích dôvodov a dôvodov uvedených v žalobe dospel k zhodnému záveru ako krajský súd, že žalovaný v danom prípade postupoval v intenciách citovaných právnych noriem a vo veci si zadovážil dostatok skutkových podkladov relevantných pre vydanie rozhodnutia. Žalovaný vo veci rozhodol vecne a právne správne a preskúmané rozhodnutie aj náležite odôvodnil, z ktorých dôvodov krajský súd napadnuté rozhodnutie správneho orgánu potvrdil ako súladné so zákonom.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z uvedeného dôvodu dospel k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného č.z.: 20661/2013, č.sp.: 3216/2013-640 zo dňa 18.07.2013, ako aj postup mu

predchádzajúci, ktorým žalovaný správny orgán potvrdil rozhodnutie PPA č. 500/2525/17204/2011 zo dňa 22.05.2013, ktorým prvostupňový správny orgán neschválil poskytnutie podpory formou jednotnej platby na plochu v zmysle § 2 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. a vyrovnávacieho príspevku v znevýhodnených oblastiach v zmysle § 57 nariadenia vlády SR č. 499/2008 Z.z. a súčasne vylúčil žalobkyňu z poskytovania podpory vo výške 27 030,82 eura s tým, že táto čiastka sa odpočíta od podpory, na ktorú má žalobkyňa oprávnenie v súvislosti so žiadosťami predloženými v priebehu troch rokov nasledujúcich po roku vylúčenia, sú v medziach žaloby v súlade so zákonom.

Odvolací súd k opätovnej námietke žalobkyne uvedenej v odôvodnení jej odvolania o kontrole na mieste vykonanej v nevhodnom období v čase vegetačného kľudu uvádza, že pokiaľ ide o vykonávanie kontroly žalovaným, v zákone č. 488/2010 Z.z. ani v príslušných nariadeniach komisie č. 1122/2009 a č. 65/2011 EÚ nie je uvedené obmedzenie vykonávania kontroly na niektoré obdobia roka. V čl. 14 bod 1. nariadenia komisie č. 65/2011 (Všeobecné zásady týkajúce sa kontrol na mieste) je uvedené, že kontroly na mieste sú rozvrhnuté na celý rok na základe analýzy rizík, ktoré rozličné záväzky predstavujú v rámci každého opatrenia na rozvoj vidieka. Navyše správy z kontroly na mieste neobsahujú žiadnu informáciu o nadmernej snehovej pokrývke na sporných dieloch. Fotky priložené žalobkyňou k odvolaniu, ktoré zobrazujú snehové pokrývky na sporných dieloch, obsahujú okrem iného údaje, podľa ktorých boli vyhotovené v dňoch 17.03.2010 - 18.03.2010. Vzhľadom na skutočnosť, že u žalobkyne sa vedie konanie o jednotnej žiadosti na rok 2011, sú fotografie priložené k odvolaniu irelevantné, nakoľko nepreukazujú skutkový stav v čase vykonania kontroly na mieste dňa 03.04.2012 u žalobkyne, resp. v dňoch 03.-05.04.2012 u POD Radola.

K námietke žalobkyne o úplnom nepovšimnutí ňou predložených dokladov zo strany žalovaného, ktoré sú súčasťou doplnenia jej odvolania zo dňa 28.01.2013 odvolací súd uvádza, že podľa čl. 28 ods. 2 nariadenia komisie č. 1122/2009 v prípade náznakov nezrovnalostí zistených krížovými kontrolami sú predmetom následných kontrol, a to akýmikoľvek inými vhodnými administratívnymi postupmi, prípadne kontrolou na mieste. Predložené dôkazy žalobkyne nepreukazujú vykázanie úžitkov v nejakom zázname o činnosti žalobkyne na predmetných pozemkoch, ani platenie daní z užívania pozemkov v porovnaní so subjektom POD Radola. Na základe pretrvávajúceho rozporu po krížovej kontrole sa uskutočnila dňa 03.04.2012 vyššie uvedená kontrola na mieste v súlade s čl. 28 ods. 2 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009, ktorá sa týkala všetkých 18 sporných dielov (C. 5319/1, 5322/1, 6204/1, 6207/1, 6305/1, 6308/1, 6312/1, 6317/1, 7101/1, 7105/1, 7106/1, 7201/1, 7202/1, 7203/1, 7204/1, 7205/1, 7206/1, 7207/1) ako aj dielu pôdneho bloku (C. 7102/1). V súlade s čl. 32 nariadenia Komisie (ES) č. 1122/2009 bola z vykonanej kontroly na mieste vypracovaná správa z kontroly na mieste u žalobkyne dňa 03.04.2012. Z administratívneho spisu vyplýva, že subjekt POD Radola počas výkonu kontroly na mieste v dňoch 03.-05.04.2012 predložil kontrolnej skupine šesť výkazov prác vykonaných na sporných dieloch v júni 2011. Okrem toho kontrolná skupina nahliadla do evidencie o vlastnostiach striedaní plodín, agrotechnike a hnojení pozemku v priebehu desiatich rokov (kniha honov). Počas kontroly v teréne sa potvrdila relevantnosť uvedených dokladov preukazujúcich hospodárenie POD Radola na sporných dieloch.

Rozsudkom Okresného súdu v Žiline č. 10Cb 207/2010 - 103 zo dňa 27.09.2011 bol zamietnutý návrh PSSVL O. „v likvidácii“ a M. U. na určenie neplatnosti Zmluvy o nájme poľnohospodárskej pôdy do užívania POD Radola podľa ustanovenia zákona č. 504/2003 Zb. o nájme poľnohospodárskych pozemkov zo dňa 10.01.2005, ako aj o neplatnosti Dohody o prenechaní poľnohospodárskej pôdy do dočasného užívania POD Radola zo dňa 10.01.2005. Krajský súd v Žiline ako príslušný odvolací súd na základe odvolania navrhovateľa (PSSVL O. „v likvidácii“) a vedľajšieho účastníka (M. U.), rozsudkom zo dňa 29.11.2012 sp.zn. 14Cob 19/2012, právoplatným dňa 07.12.2012, potvrdil rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 10Cb 207/2010-103 zo dňa 27.09.2011. Z uvedeného vyplýva, že predmetné nájomné zmluvy sú platné, t.z. POD Radola bolo v rokoch 2005 - 2011 nájomcom 8,0597 ha poľnohospodárskej pôdy v k. ú. O. špecifikovanej zoznamom katastrálnych parciel v prílohe č. 1 Zmluvy o nájme poľnohospodárskej pôdy do užívania POD Radola zo dňa 10.01.2005 a nájomcom 40,82 ha poľnohospodárskej pôdy v k. ú. O. špecifikovanej zoznamom dielov pôdnych blokov (C. 5319/1, 5322/1, 6305/1, 7101/1, 7102/1, 7106/1, 7105/1, 7203/1, 7202/1) v prílohe č. 1 Dohody o prenechaní

poľnohospodárskej pôdy do dočasného užívania POD Radola zo dňa 10.01.2005. Pôdne bloky C. 5319/1, 5322/1, 6305/1, 7101/1, 7102/1, 7106/1, 7105/1, 7203/1, 7202/1 uvedené v prílohe č. 1 Dohody o prenechaní poľnohospodárskej pôdy do dočasného užívania POD Radola sú uvedené aj v Prílohe k Jednotnej žiadosti žalobkyne na rok 2011, ktorá neosvedčila vlastnícky, nájomný ani iný vzťah k uvedeným pozemkom, pričom špecifikované nezrovnalosti v priebehu správneho konania ani na výzvu správneho orgánu neodstránila. Podľa § 10 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 488/2010 Z.z. žiadateľ o priamu platbu je povinný na požiadanie platobnej agentúry riadne preukázať vlastnícky vzťah, nájomný vzťah alebo užívateľský vzťah k pôde, čo sa žalobkyni nepodarilo.

Odvolačí súd je ďalej toho názoru, že uhradenie dane z nehnuteľnosti za pozemky v katastrálnom území obce O. POD Radola, predstavuje jeden z dôkazov, ktorý v súvislosti s predloženými dokladmi preukazujúcimi obhospodarovanie sporných dielov POD Radola a zisteniami kontrolnou skupinou v teréne počas výkonu kontroly na mieste, dokazuje tú skutočnosť, že sporné diely neužívala žalobkyňa, ale POD Radola. Žiadosť o priamu platbu môže podať PPA osoba, ktorá vykonáva poľnohospodársku činnosť na území Slovenskej republiky. Výkon poľnohospodárskej činnosti a obhospodarovanie poľnohospodárskej pôdy, t. j. užívanie poľnohospodárskej pôdy, ktorú žalobkyňa deklaruje v jednotnej žiadosti, patrí medzi základné podmienky na poskytnutie podpory formou SAPS. Odvolačí súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu, že žalovaný mal na základe vyššie uvedených skutočností dostatočne preukázané, že sporné diely neboli v roku podania žiadosti užívané žalobkyňou.

Podľa žalobkyne na odstránenie rozporov bolo povinnosťou správnych orgánov vykonať všetky dostupné dôkazy, aj tie, ktoré účastníci konania nenavrhlí. Odvolačí súd nemá pochybnosti o tom, že je právom správneho orgánu, ktorý vedie správne konanie, rozhodnúť, ktoré dôkazy vykonať. Je na úvahe správneho orgánu rozhodnúť, či určitý dôkaz treba alebo netreba vykonať (§ 32 správneho poriadku). Oprávnenie rozhodnúť o rozsahu zisťovania podkladov pre rozhodnutie ako aj výber dôkazných prostriedkov vyplýva z vrchnostenského postavenia správneho orgánu spojeného s jeho právomocou danou mu zákonom voči subjektom podriadeným mu pri rozhodovaní, taktiež zo zásady hospodárnosti a rýchlosti konania (§ 4 ods. 3 posledná veta správneho poriadku). Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán (§ 32 ods. 2). Správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis (napríklad rozsudok NS SR sp.zn. 2Sžo/55/2008 zo dňa 22.04.2009, sp. zn. 2Sž-o-KS/92/2006 zo dňa 20.06.2006, sp. zn. 2Sžo/83/2007 zo dňa 25.06.2008, sp. zn. 2Sžo/133/2007 zo dňa 01.08.2008).

V danom prípade najvyšší súd sa stotožňuje s názorom krajského súdu a konštatuje, že správne orgány si obstarali dostatok podkladov, o ktoré mohli oprieť svoje rozhodnutie, pri vyhodnotení vykonaných dôkazov postupovali podľa zásad logického myslenia a v súlade s pravidlom zakotveným v § 34 ods. 4 a ods. 5 správneho poriadku, keď tieto zhodnotili jednotlivo a v ich vzájomných súvislostiach. Podľa krajského súdu prvostupňový správny orgán reagoval na všetky námietky vznesené v konaní žalobkyňou a taktiež žalovaný sa v odôvodnení svojho rozhodnutia dôsledne vyrovnal so všetkými odvolacími námietkami žalobkyne.

Ďalšou základnou zásadou správneho konania je zásada materiálnej pravdy, na základe ktorej rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného skutkového stavu veci. Táto zásada je zakotvená nielen v § 3 ods. 4 správneho poriadku, ale je premietnutá aj v jeho ďalších ustanoveniach (§ 32 ods. 1, § 46, § 47 ods. 3). Z obsahu predmetnej zásady vyplýva, že správny orgán (platí to aj pre odvolací orgán) je povinný vykonávať dokazovanie tak, aby boli náležite objasnené všetky rozhodujúce okolnosti dôležité pre posúdenie veci (úplnosť zistenia). Správny orgán musí zabezpečiť, aby skutkové zistenia, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania čo najviac zodpovedali skutočnosti (presnosť zistenia).

Odvolací súd dospel k zhodnému záveru ako súd krajský, že v správnom konaní bolo v dostatočnom rozsahu vykonané dokazovanie, ktoré viedlo k správny právny záverom.

K námietke žalovaného o oneskorene podanom odvolaní žalobkyne najvyšší súd uvádza, že predmetný rozsudok krajského súdu bol žalobkyni platne doručený prostredníctvom jej právneho zástupcu dňa 06.10.2014. Lehota na podanie odvolania by žalobkyni uplynula dňom 21.10.2014, pričom odvolanie voči rozsudku krajského súdu podala na poštovú prepravu dňa 17.10.2014, teda v zákonnej lehote. Krajský súd uznesením č.k. 1S 265/2013-45 zo dňa 27.10.2014 vyzval žalobkyňu na odstránenie väd podania v lehote 15 dní. Uvedené uznesenie krajský súd omylom zaslal JUDr. Františkovi Beňovi, pôvodnému právnenému zástupcovi žalobkyne, ktorý ju zastupoval len do 06.10.2014. Uznesenie mu bolo doručené dňa 31.10.2014, takže lehota na odstránenie väd odvolania by mu uplynula dňom 18.11.2014. Napriek uvedenému omylu, pri ktorom by za iných okolností bolo potrebné zaslať uvedené uznesenie súčasnemu právnenému zástupcovi žalobkyne, tento podané odvolanie medzitým podaním podaným na poštovú prepravu dňa 18.11.2014 doplnil a vady odstránil.

Ustanovenie § 205 ods. 3 OSP upravuje lehotu, v ktorej môže odvolateľ rozširovať rozsah a dôvody odvolania, ktoré obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 42 ods. 3 OSP a § 205 ods. 1 OSP. Nevzťahuje sa však na lehotu, v ktorej má odvolateľ odstrániť vady podaného odvolania, ani na povinnosť súdu dbať na odstránenie väd odvolania. Túto problematiku upravuje ustanovenie § 209 ods. 2 OSP, v zmysle ktorého v prípade vyskytnutia sa vady odvolania (teda aj absencie dôvodov), je povinnosťou súdu prvého stupňa vyzvať postupom podľa § 43 ods. 1 OSP odvolateľa na jej odstránenie, a to v lehote, ktorá nemôže byť kratšia ako desať dní. Z uvedeného vyplýva, že ak k odstráneniu vady odvolania dôjde do rozhodnutia odvolacieho súdu, odvolanie je bezvadné a vec musí byť na jeho podklade podrobená odvolaciemu prieskumu (§ 154 ods. 1 OSP s použitím § 211 OSP). Je bez právneho významu, či k odstráneniu vady došlo po uplynutí odvolacej lehoty (napríklad rozsudok NS SR sp.zn. 1Cdo/195/2005 zo dňa 22.11.2005). V danom prípade žalobkyňa vady odvolania odstránila ešte pred predložením veci odvolaciemu súdu. Ak by napriek tomu odvolací súd uznesením odvolanie odmietol pre nesplnenie zákonných podmienok upravujúcich náležitosti odvolania (§ 218 ods. 1 písm. d/ OSP), hoci odvolanie v čase rozhodovania už nemalo vady, odňal by žalobkyni možnosť konať pred súdom v zmysle § 237 písm. f/ OSP.

Odvolací súd zaoberajúc sa námietkami vznesenými v podanom odvolaní a po ich vyhodnotení vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu v zmysle ustanovenia § 219 ods. 1 OSP konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Senát odvolacieho súdu považoval právne posúdenie preskúmvanej veci krajským súdom za vecne správne.

Žalobkyňa v podanom odvolaní neuviedla žiadne relevantné argumenty, pre ktoré by bolo potrebné dospieť k názoru o nesprávnosti právneho záveru krajského súdu. Krajský súd sa dostatočným a náležitým spôsobom vysporiadal s obsahom žaloby, pričom s jeho právnym posúdením veci sa stotožnil aj odvolací súd.

Vzhľadom na vyššie uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pretože krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobkyni ich náhradu pre neúspech v odvolacom konaní nepriznal a úspešnému žalovanému ich náhrada neprináleží.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý

bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť dňa 01.07.2016.

Dňom 01.07.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

#### **Poučenie:**

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.